

LO
post@lo.no

Vår sak nr.: SAK-00015-W1J7F4

Deres ref.: 18/798-3 601.40/RAEL

Dato: 10.4.4.2017

HØRINGSSVAR - REGIONREFORMEN DESENTRALISERING AV OPPGAVER FRA STATEN TIL FYLKESKOMMUNENE

NTL viser til høringsbrev fra LO.

NTL har fått innspill fra flere av våre organisasjonsledd. NTL har mange medlemmer som berøres direkte av forslagene i rapporten. Noen av disse virksomhetene er direkte omtalt i dette høringssvaret, men vi vil understreke at vi i tillegg til de som er nevnt representerer medlemmer i flere av de statlige virksomheter som er omtalt i utvalgets rapport:

Arkivverket	Bufdir/Bufetat
Kulturdepartementet og øvrige departement	Distriktssenteret
Forskningsrådet	Fylkesmannsembetene
Helsedirektoratet	IMDi
Innovasjon Norge	Kompetanse Norge
Miljødirektoratet	Nasjonalbiblioteket
Nasjonal Kommunikasjonsmyndighet	NAV
Norsk Kulturråd	Riksantikvaren
Statped	Siva
Utdanningsdirektoratet	

NTL støtter ikke nedleggelse eller virksomhetsoverdragelse av noen av disse virksomhetene, og mener virkemidlene for disse virksomhetenes måloppnåelse fortsatt bør styres av staten.

Generelt til rapporten og utvalgets mandat:

NTL er kritisk til at et utvalg som har som mandat å vurdere *fylkeskommunale behov*, konkluderer med at hele eller deler av statlige virksomheter skal flyttes til et annet forvaltningsnivå. NTLs holdning er at slike forvaltningspolitiske grep må gjøres med utgangspunkt i *faglige argumenter*, knyttet til de oppgavene som skal løses.

Vi er også kritisk til denne rapporten som et helhetlig beslutningsgrunnlag. Den blir omtalt som en ekspertrapport, men mangler etter vårt syn faglig ekspertise på fagområdene som omtales. Rapporten mangler datainnsamling (eller redegjørelse for et datagrunnlag), den mangler kritisk analyse og den trekker som vi har nevnt rene distriktspolitiske konklusjoner, løsrevet fra nettopp faglig ekspertise. Det er et vesentlig poeng for oss i NTL at flere av virksomhetene som er omtalt i rapporten, ikke kjenner seg igjen i rapportens beskrivelser.

Baklengs regionreform:

NTL mener på generelt grunnlag at regjeringens regionreform begynner i feil ende. Man burde på et langt tidligere tidspunkt vurdert oppgaveløsning opp mot forvaltningsnivå, og konstruert de nye fylkeskommunene basert på forvaltningsmessige vurderinger. Den vedtatte regionreformen baseres kun på hvilke fylker som rent geografisk har nærhet til hverandre. Forvaltningsmessig har vi derfor et vanskelig landskap å navigere i. Det er planlagt 11 geografiske fylker, det er fire helseregioner, 12 politidistrikt og fem regioner i Bufetat. Ingen av disse regionene er like. Det er et stort paradoks at regjeringen ønsker seg mer samarbeid mellom disse viktige samfunnsaktørene, men lager nye, lite enhetlige strukturer som gjør slikt samarbeid vanskeligere, ikke enklere.

Forvaltningspolitikk:

NTL mener at ekspertutvalget underkommuniserer forholdet mellom staten og andre forvaltningsnivå. For NTL handler ikke dette om at oppgaver ikke *kan* løses på et annet nivå, men at regjeringen nå må tydeliggjøre hva den mener med å ha *nasjonal politikk* på ulike områder. For NTL er det åpenbart at for å løse nasjonale oppgaver på en måte som sikrer både kvalitet og likebehandling over hele landet, kreves nasjonale virkemidler. Noen slike nasjonale virkemidler må ligge i statens verktøykasse.

Regjeringen er tilsynelatende svært opptatt av effektivitet i offentlig forvaltning. Det er NTLs syn at det på noen områder er effektivt å ha en statlig, sentralisert løsning. Utvalget skriver dette selv helt i slutten av rapporten: *(...) ut fra et sektorperspektiv kan konsekvensene av en overføring av oppgaver til fylkeskommunene medføre smådriftsulemper. Nåværende statlige oppgaver som ofte er samlet i sentrale direktorater eller landsdekkende organisasjoner, fordeles på 11 fylkeskommunale enheter.*

Det er likevel ikke slik at *sentralisert* må bety i Oslo. Veldig mange av virksomhetene hvor våre medlemmer i staten jobber, ligger allerede andre steder i landet. NTL mener i forlengelsen av dette at flere av forslagene har uheldige distriktspolitiske konsekvenser. Et eksempel er forslagene om å kommunalisere regionteatrene. Et slikt grep vil føre til at de fleste av de *nasjonale* institusjonene blir liggende i Oslo, mens institusjoner andre steder i landet skal gjøres mer lokale. NTL er svært bekymret for hvordan det skal gå med en nasjonal kulturpolitikk i lokale budsjettprosesser, og vil gi vår fulle støtte til høringsvaret som er levert fra MFO.

Sårbare kompetansemiljø:

I flere tilfeller vil utvalgets forslag svekke sårbare kompetansemiljø – Statped er et slikt eksempel. I omstillingsperioden 2013 - 2016 har Statped endret seg fra å være en regional aktør til nå å opptre som en samlet og styrket aktør på sine fagområder. Statped har gjennomgående gode evalueringer fra brukere og samarbeidspartnere, og er en viktig bidragsyter for likeverdige tjenester over hele landet.

Et forslag om å legge Statpeds tjenester inn under fylkeskommunene virker lite gjennomtenkt. NTL er bekymret for unødvendig bruk av ressurser på ytterligere omstilling, og tap av spisskompetanse på viktige fagområder. Det er særlig viktig at små og sårbare brukergrupper har ett solid fagmiljø å forholde seg til. Statped som landsdekkende etat vil sikre at disse brukergruppene får den støtte og hjelp de har behov for.

NTL mener at Statped også i fremtiden må ha en viktig rolle på tegnspråkområdet. Agenda Kaupang sin gjennomgang (Rapport 2017 STATPED) viser at de fleste kommunene ikke besitter den nødvendige kompetansen til å kunne tilby gode tjenester på dette feltet. Vi

mener derfor at deltidsopplæringen til hørselshemmede barn og tegnspråkopplæringen til foreldre (Se Mitt Språk) må forbli på nasjonalt nivå og at Statped fortsatt bør ha en viktig rolle i utviklingen av pedagogiske læringsressurser. NTL mener at tjenestene som tilbys innenfor tegnspråkområdet bør forbli på statlig nivå, og Statped bør fortsatt være tydelig språkpolitisk aktør slik det beskrives blant annet i St. meld.nr. 35,2007- 2008: Mål og mening og FN-konvensjon om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne (CRPD).

Et annet direkte berørt fagmiljø er det nasjonale kompetansesenteret for samfunnsutvikling - Distriktssenteret. NTL mener Distriktssenteret er et godt eksempel på at det er mulig å etablere robuste fagmiljø som løser nasjonale oppgaver også utenfor de største byene. Da er et stort paradoks at det foreslås nedlagt. Distriktssenteret har god oversikt over samfunnsutviklingsarbeid i hele landet, og fungerer som en nasjonal kunnskapsbase som sikrer erfaringsutveksling og læring på tvers av fag, forvaltningsnivå og geografi. Det nasjonale blikket på utfordringer og muligheter i distrikts-Norge gjør Distriktssenteret til en unik nasjonal aktør. Dette gir også grunnlag for å levere kunnskap som nasjonale myndigheter trenger i politikktutvikling. NTL mener det er umulig å oppfylle en slik «på tvers»-funksjon fordelt på 11 fylkeskommuner, og håper departementet selv ser nytten av Distriktssenterets innspill, selv om utvalget åpenbart er lite kjent med senterets arbeid og kompetanse.

Sivas eiendomsvirksomhet er organisert gjennom Siva Eiendom Holding AS. Siva er i dag et av landets største eiendomsselskaper, gjennom sitt eierskap i industri- og innovasjonsparker på 54 steder i landet, organisert gjennom 41 eiendomsselskaper. Dersom porteføljen blir splittet opp i 11 delporteføljer vil men uomtvistelig støte på statsstøtteproblematikk i flere av porteføljene. Da vil man enten få krav om salg av eiendommene eller markante økninger i leieinntekter.

Siva har gjennom Siva Eiendom styring over hele verdikjeden i sine eiendomsprosjekter fra utbygging eller kjøp til drift, vedlikehold og forvaltning. Dette utføres i dag med omlag 10 årsverk. Det er vanskelig å se hvordan en oppsplitting i 11 enheter skal kunne utføre disse oppgavene med tilsvarende kostnadseffektivitet. En nedlegging vil føre til betydelig redusert kostnadseffektivitet og direkte samfunnsøkonomiske tap. Siva har i tillegg en sentral rolle som koordinator for etablering av nye miljøer. Denne funksjonen vil bli skadelidende ved en oppsplitting.

NTL viser til slutt til tidligere evalueringer av Sivas virksomhet fra Menon, evalueringen av inkubatorprogrammet mv. og håper departementet vil bruke disse evalueringene i det videre arbeidet med utvikling og styring av Siva.

Nasjonalt ansvar – likeverdige tilbud:

NTL mener integrering av innvandrere fortsatt bør være et nasjonalt ansvar, og vil motsette seg forslaget om å legge ned Integrerings- og Mangfoldsdirektoratet (IMDi). Formålet med å opprette IMDi i 2006 var en styrket, koordinert og målrettet innsats for å inkludere innvandrere i det norske samfunnet. Slik NTL ser det er ikke dette behovet mindre i 2018. Vi mener tvert imot at det er behov for mer og bedre nasjonal styring av integreringsvirkemidlene, slik det også beskrives i regjeringens «integreringsløft» i Jeløya-plattformen.

IMDi har i dag en nøytral, faglig rolle som utvikler, forvalter og formidler av kunnskap på integreringsfeltet. IMDi tilrettelegger og forestår utredninger som gir grunnlag for faglige beslutninger. Det er vesentlig at IMDi har faglige og administrative fullmakter for å fylle det

handlingsrommet som er tiltenkt, uten at det politisk legges føringer som «låser» faglige utredninger og utvikling i for stor grad. Basert på *faglig* kunnskap gir IMDi innspill til politikktutviklingen. NTL mener at dette taler for at arbeidet på Integreringsområdet fortsatt bør ligge til et fagdirektorat. NTL mener at IMDi som fagdirektorat har et langt bedre grunnlag for drift av et tungt fagmiljø som både kan ivareta faglig rådgivning overfor departementet og sørge for forsvarlig gjennomføring av politiske reformer og vedtak, enn 11 forskjellige fylkeskommuner.

NTL er bekymret for at målsetningen om et nasjonalt, likeverdig tilbud på integreringsfeltet stiller svakere i en fylkeskommunal eller regionalpolitisk logikk. Dette handler ikke om at fylkeskommunene ikke kan skaffe seg, eller allerede har tilstrekkelig kompetanse, men at fylkeskommunenes primære hensikt er å ivareta sin egen geografisk avgrensede regions interesser, også om det går på bekostning av naboregionen eller nasjonale hensyn. Dette er svært uheldig når det overordnede målet er å sikre god integrering av innvandrere og flyktninger, uansett hvor i landet de blir bosatt.

NTL mener at rapportens beskrivelser av IMDis arbeid er mangelfulle. Rapporten viser blant annet liten forståelse av det eksisterende og gode samarbeidet mellom IMDi og kommunene. Vi vil særlig trekke fram den beredskapsfunksjonen som IMDi har med hensyn til svingninger i ankomst-tall og behov for bosetting av flyktninger generelt og enslige mindreårige flyktninger, personer med funksjonsnedsettelse og overføringsflyktninger spesielt. Vi mener denne funksjonen vanskelig vil kunne ivaretas fordelt på 11 fylkeskommuner. Samarbeidet med UDI, PST, Bufetat og andre statlige aktører vil også bli utfordrende med hensyn til enhetlig praksis.

Utvalget foreslår at ansvar for familieverntjenesten, barnevernsinstitusjoner, fosterhjem og adopsjon som i dag ligger til Bufetat skal overføres til fylkeskommunene. Dette forslaget utgjør den klart største delen av ressurser som utvalget foreslår overført, og innebærer å flytte omlag 3 600 årsverk. NTL er bekymret for hvilke konsekvenser en overføring vil medføre for utsatte barn og unge og også om medarbeidere i Bufetat vil bli ivaretatt i en slik prosess.

Det er 14 år siden en lignende reform ble gjennomført, med overføringen av andrelinjen i barnevernet fra fylkeskommunene til staten. Begrunnelsen for reformen var da blant annet at fylkeskommunene ikke hadde tilstrekkelig med ressurser, og at barnevernet samlet sett hadde store utfordringer med å sikre et likeverdig tilbud i hele landet.

Barnevernreformen fra 2004 er grundig evaluert. Flere komplekse problemstillinger er belyst og Barne- og likestillingsdepartementet har gjennom flere lovarbeider og stortingsmeldinger, senest i Prop. 73 L (2016–2017) - Endringer i barnevernloven (barnevernsreformen) ¹ justert ansvarsforholdet mellom det statlige og det kommunale barnevernet. NTLs klare syn er at det statlige barnevernet ikke er modent for nok en krevende reform. Til det er oppgavene de skal løse for viktige, og brukerne av tjenestene for sårbare. NTL mener at utvalgets rapport er mangelfull også på dette området. Det er ikke foretatt noen faglige avveininger eller kvalifiserte vurderinger av hvilke konsekvenser en ny reform vil få på barnevernsområdet og på familievernområdet.

Vi vil i denne sammenhengen vise til minimumskravene i utredningsinstruksen. Det første spørsmålet en utredning skal svare på er: «Hva er problemet og hva vil vi oppnå?» På barnevernområdet er det en rekke utfordringer som ulike regjeringer har adressert.

¹ [Prop. 73 L \(2016–2017\) - Endringer i barnevernloven \(barnevernsreformen\)](#)

Problemene barnevernet skal løse er massive, utfordringene for eksempel knyttet til vold og overgrep mot barn er økende og konsekvensene av eventuelle feil er fatale. De problemene som kan pekes på i statlig barnevern, løses ikke ved å overføre tjenestene til 11 fylkeskommuner. NTL vil insistere på at reformer i barnevernet må baseres på faglige vurderinger knyttet til barnets beste, ikke fylkeskommunale behov.

Bufetats institusjonstilbud og andre statlige tilbud på barnevernsområdet er spesialiserte tjenester. Barn og unge som er i statlige tiltak, har som regel sammensatte problemer som krever spesialisert omsorg og behandling. Hoveddelen av barn og ungdom i barnevernet er ikke i statlige barnevernstiltak, men i kommunale. Spesialiserte tiltak er til dels svært kostbare. Det er nærliggende å anta at den enkelte fylkeskommune i liten grad vil kunne opprettholde spesialiserte tilbud til alle barn. Antakelig vil det være nødvendig at å etablere en ordning som koordinerer fylkeskommunenes tilbud.

Statlig ansvar sikrer en felles faglig standard for disse svært utsatte barna. Statlig styring sikrer i tillegg at det finnes et tilstrekkelig antall differensierte plasser som dekker barnas ulike behov for hjelp og behandling, uavhengig av geografisk tilhørighet og lokal økonomi.

NTL er bekymret for at en overføring av oppgaver og ansvar på barnevernsområdet fra staten bidrar til ytterligere fragmentering av tjenestetilbudet.

NTL frykter at et barnevern under fylkeskommunal, politisk kontroll vil bli mer sårbart for ustabil og lite forutsigbar finansiering. Brukerne av barnevernstjenester har få eller ingen muligheter til å utøve politisk påvirkning i konkurranse med andre organiserte pressgrupper.

Dersom en overføring i det hele tatt skal vurderes er det avgjørende at kompetansen i tiltakene bevares gjennom en virksomhetsoverdragelse, ved at de ansatte flyttes på rot over til fylkeskommunene. Like fullt er NTL bekymret for at fylkeskommunene hverken har ressurser eller kompetanse til å styre barnevernet. Overføring av ressursene fra Bufetats fem regioner til 11 fylkeskommuner vil ikke være tilstrekkelig til å dekke behovet for faglig styring og administrasjon i fylkeskommunenes forvaltning.

Familieverntjenesten har i dag en todelt organisering. Av totalt 49 familievernkontorer er 30 offentlige (statlige), mens de øvrige 19 er kirkelig eide stiftelser. Av disse 19 er 11 kontorer organisert i en felles stiftelse (Stiftelsen Kirkens Familievern), mens de øvrige 8 er egne, selvstendige stiftelser. Organiseringen av familievernet er med andre ord svært sammensatt.

Som en del av regjeringens arbeid med kommunereformen har Barne- og likestillingsdepartementet allerede utredet muligheten for kommunalisering av familieverntjenesten. Stortinget konkluderte i behandlingen av «Oppgavemeldingen» (Innst. 333 S (2014–2015)) at familievernet fortsatt bør være en statlig tjeneste.

NTL er uenig med utvalget i at *størrelsen* på en ny fylkeskommune avgjør om den bør eller ikke bør forvalte familieverntjenestens mandat, og vi stiller oss undrende til det faglige fundamentet for en slik konklusjon.

Kompetansepolitikk under press:

Utvalget foreslår at virkemidler og oppgaver knyttet til karriereveiledning regionalt overføres fra Kompetanse Norge og NAV til fylkeskommunene. Arbeidsmarkedskunnskap er en vesentlig faktor i karriereveiledning. Derfor mener vi karriereveiledningen heller skal

kobles tettere til NAV.

Bedriftsintern opplæring er et arbeidsmarkedstiltak som skal benyttes til opplæring av egne ansatte ved større omstillinger eller markedssvikt. Det skal motvirke utstøting fra arbeidslivet ved større omstillinger i bedriften, og skal opprettholde og styrke kompetansen til ansatte i bedrifter som har omstillings- eller strukturproblemer som er av særlig alvorlig karakter for arbeidsmarkedet. Dette er oppgaver som naturlig hører inn under NAVs ansvars- og kompetanseområde. NAVs formål er å bidra til at mennesker ikke faller ut av arbeidslivet. I tillegg har NAV et særlig ansvar for ivaretagelse av nasjonal og lokal arbeidsmarkedspolitikk. NAV skal blant annet bistå arbeidsgiveres med kompetent arbeidskraft. Bedriftsintern opplæring er et virkemiddel i dette arbeidet. Det vil derfor svekke ordningen for ansatte i utsatte næringer/bedrifter, enkeltbedrift og for den overordnede arbeidsmarkedspolitikken, hvis tiltaket bedriftsintern opplæring overføres fra NAV til fylkeskommunen.

Også her er NTL bekymret for om fylkeskommunene kan ivareta et nasjonalt likeverdig tilbud. Kompetansepolitikken trenger nasjonal koordinering. Hovedkonklusjonene fra OECDs *Skills strategy report*² peker på strategiske, planmessige og systematiske grep, for å styrke kompetansen i arbeidslivet. Det er en forutsetning at den nasjonale koordineringen sørger for at regionene får mulighet til å hente ut et kompetansepolitisk potensial i tråd med lokale behov.

NTL vil peke på at Kunnskapsdepartementet er i gang med å utarbeide tiltak i tråd med anbefalingene fra Nasjonal kompetansepolitisk strategi som også Kommunal- og moderniseringsdepartementet er part i. Det jobbes også med å følge opp Kompetansebehovsutvalget, ekspertutvalg vedrørende etter- og videreutdanning (EVU) mv. I disse prosessene har kompetanseheving innen voksenbefolkningen en avgjørende rolle. En eventuell nedlegging av Kompetanse Norge med dertil hørende overføring av ressurser til Utdanningsdirektoratet, vil kunne føre til at viktige kompetansepolitiske prosesser stopper opp.

Manglende sammenheng med andre, pågående omstillingsprosesser:

Det synes for NTL som om utvalgets forslag i manglende grad er kjent med eller tar hensyn til pågående prosesser og allerede igangsatte omstillinger. Vi kan nevne et konkret eksempel:

I omtalen av kulturminneforvaltningen i ekspertutvalgets forslag er det ikke beskrevet hvilken rolle Riksantikvaren skal ha som direktorat. I de interne omstillingsprosessene i direktoratet bruker man begrepet RA 2020. Det er imidlertid ganske uklart hvilke prinsipper og hensyn som skal forme det framtidige direktoratet.

Prop.84 S (2016-17) Ny inndeling av regionalt folkevalt nivå forutsetter at «overføring av oppgaver mellom forvaltningsnivå i utgangspunktet skal følgjast av rammeoverføringer innanfor ei samla uendra utgiftsside på statsbudsjettet.overføring av oppgaver til fylkeskommunane skal følgjast av tilsvarande overføring av økonomiske ressursar», det såkalte finansielle ansvarsprinsippet.

NTL er bekymret for at et slikt prinsipp vil innebære et sterkt redusert direktorat som ikke vil være i stand til å håndtere nasjonale verdier, opprettholde relevant kulturminnefaglig

² https://www.regjeringen.no/no/tema/utdanning/voksnes_laering_og_kompetanse/Skills---OECDs-sluttrapport/id766543/

kompetanse for nødvendig koordinering og veiledning, samt implementere nasjonal politikk. Bærekraftperspektivet tilsier behov for klare nasjonale strategier og koordinering.

I departementets forslag til ny ansvarsforskrift vises det til samme proposisjon pkt. 13.2 hvor det heter: «Fram mot tidspunktet for kvar einskildoppgåveoverføring vil dei aktuelle departementa sjå nærare på økonomiske konsekvensar, finansieringsform og korleis midlane på best måte kan bli fordelt...» Departementet viser også til at Riksantikvaren er i gang med å beregne kompetanse- og bemanningsbehov.

NTL finner det betenkelig at Kommunal- og moderniseringsdepartementet, ved framleggelsen av et konkret forslag til oppgavefordeling, ikke selv er kommet lenger i vurderingen av økonomiske og administrative konsekvenser, blant annet knyttet til tilskuddsforvaltningen, arkeologiske kulturminner, kunnskapsproduksjon m.m. NTL konkluderer med at det på flere områder er behov for en konkret vurdering av hva den nye oppgavefordelingen vil og bør bety for oppgaveløsningen. Spesielt, knyttet til kulturminneforvaltningen, undrer vi oss over at ikke Riksantikvarens rolle og funksjon etter 2020 er beskrevet i noen grad.

Økonomiske og administrative konsekvenser av ny oppgavefordeling:

Ekspertutvalget har en summarisk vurdering av administrative og økonomiske konsekvenser. Slik vi leser dette er dette langt unna de krav som stilles i andre sammenhenger, jf. blant annet utredningsinstruksen. Utvalget viser blant annet til effektiviseringsgevinster knyttet til prioriteringseffektivitet, kostnadseffektivitet og i sum en tydeligere oppgavefordeling. Her hadde det vært behov for en nøyere gjennomgang for alle sektorer.

Rapporten tar paradoksalt nok også i liten grad hensyn til de *totale* omkostningene ved forslagene de fremmer. 4760 årsverk er direkte berørt, men utvalget har ikke, slik utredningsinstruksen krever, vurdert konsekvensene for enkeltpersoner. NTL er bekymret for at det i tillegg virker som om utvalget søker å omgå prinsipper for omstilling og virksomhetsoverdragelse nedfelt i Hovedavtalen og i arbeidsmiljøloven når de skriver: «Som ledd i oppfølging av ekspertutvalgets rapport må det gjøres en konkret vurdering av hva som er virksomhetsoverdragelse, og hva som vil ha mer preg av omdisponering av ressurser og overføring av myndighet». NTL oppfordrer departementet til uansett å legge regelverket knyttet til virksomhetsoverdragelse til grunn. Vi krever også medbestemmelse etter Hovedavtalen i Staten. Dialog og samarbeid med tillitsvalgte slik utvalget beskriver det, er ikke tilstrekkelig.

I tillegg vil NTL vise til regjeringens eget rundskriv for samfunnsøkonomisk analyse³ som «fastsetter prinsipper for samfunnsøkonomiske analyser av tiltak som skal inngå i statens egne beslutningsprosesser, uavhengig av om det er offentlige eller private aktører som skal gjennomføre tiltaket og uavhengig av hvem som utfører analysen». NTL kan ikke se at utvalget har vært kjent med, eller gjort noen innsats for å oppfylle kriteriene i dette rundskrivet, og viser igjen til at rapporten, på tross av dens omfang i sider, årsverk og milliarder, er et svakt beslutningsgrunnlag.

Under kapittel *Omstillingskostnader* skriver utvalget:

«Utgiftene vil blant annet være knyttet til samordning av IKT, saksbehandlingsrutiner, opplæring, organisasjonsutvikling, flytting og leie/ kjøp av bygninger». Det er åpenbart at forslagene fra utvalget har langt større omstillingskostnader enn dette. Kostnader for den

3 https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/fin/vedlegg/okstyring/rundskriv/faste/r_109_2014.pdf

enkelte ansatte og dennes familie, helsemessige kostnader, effektivitetskostnader, kostnader til å rekruttere ny kompetanse og bygge opp nye fagmiljø mm er ikke omtalt i rapporten. Dette kan ikke beskrives som engangsutgifter slik utvalget skriver, men kostnader som virksomhetene og de ansatte vil ha med seg i flere år framover.

Utvalget skriver under overskriften *Tydligere oppgavefordeling*:

«På mange områder foreslår utvalget å samle oppgaver som bør ses i sammenheng i én organisasjon. Kompetansen samles i større grad i fylkeskommunene, med redusert omfang av kostnadsøkende og ineffektiv dobbeltkompetanse som konsekvens»

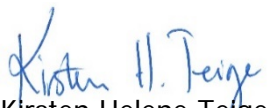
NTL vil bestride dette. Utvalget foreslår *større* grad av dobbeltkompetanse og ineffektivitet, ved at statlige virkemidler splittes på flere forvaltere, kompetansemiljøer og ansvarslinjer pulveriseres og effektiv forvaltning gjøres vanskeligere enn i dag. Forslag som dette sluker ressurser i virksomhetene, og stadige omorganiseringer og omkamper om forvaltningsnivå gjør at de ansatte ikke får arbeidsro. Det er ikke effektivt.

Økt markedsrett som konsekvens:

NTL er til sist bekymret for om regjeringen faktisk mener at de foreslåtte virksomhetene skal drives i offentlig regi. Vi er bekymret for at regjeringen ønsker å privatisere flere av tjenestene som omtales i rapporten. Ytterligere privatisering på områder som barnevern, integrering, kultur, utdanning og innovasjonspolitikkk vil NTL på det sterkeste advare mot.

Med hilsen
NORSK TJENESTEMANNSLAG

Kjersti Barsok
første nestleder

Kirsten Helene Telge
forbundssekretær